

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/39/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8518201508
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8518201508.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

P. súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobkyne: D. F., nar. XX.XX.XXXX, Z. XX/XXX, XXX XX J. Q., právne zastúpená: JUDr. Gábor Száraz, advokát, AK so sídlom Garbiarska 20, 064 01 Stará Ľubovňa, proti žalovaným: 1. U. M., nar. XX.XX.XXXX, C. U. XX/XXX, XXX XX J. Q., 2. L. J., nar. XX.XX.XXXX, Q. XX/XXX, XXX XX J. Q., 3. E. P. J., nar. XX.XX.XXXX, P. XXX, XXX XX P., 4. B. J., nar. XX.XX.XXXX, P. X/XXX, XXX XX J. Q., 5. I. Z., nar. XX.XX.XXXX, C. U. XX/XXX, XXX XX J. Q., právne zastúpená: JUDr. Michal Dic, advokát, AK so sídlom 17. novembra 20, 064 01 Stará Ľubovňa, 6. Q. P., nar. XX.XX.XXXX, F. P. X/XXX, XXX XX P.- F. D., 7. O. R., nar. XX.XX.XXXX, E. XX/XXX, XXX XX J. Q., v konaní o určenie, že vec patrí do dedičstva, o odvolaniach žalovaných v 1., 2., 4., 5. a 7 rade proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 8C 54/2018-105 zo dňa 19.12.2019 takto

rozhodol:

I. Potvrďuje rozsudok.

II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovaným v 1., 2., 4., 5.a 7. rade v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie v konaní o určenie, že vec patrí do dedičstva rozhodol takto:

„I. Súd u r č u j e , že do dedičstva po neb. O. R., rod. R., nar. XX.X.XXXX, zomrelému dňa XX.XX.XXXX a po neb. I. R., rod. J., nar. X.XX.XXXX, zomrelej dňa XX.X.XXXX patrí parcela KN-C č. XXX/X orná pôda o výmere XXX m², ktorá bola odčlenená z parcely vedenej na Z. úrade J. Q., katastrálny odbor, vedený na LV č. XXX Z. J. Q., KÚ J. Q., parcely KN-C č. XXX/X orná pôda o výmere XXX m² tak, ako je to zakreslené v geometrickom pláne G. - G. s.r.o., F. gen. R. XXX/X , XXX XX J. Q., O.: XX XXX XXX číslo plánu XX/XXXX, vyhotoveného dňa 20.12.2013, autorizačne overeného dňa 20.12.2013, úradne overeného 14.1.2014 pod číslom X/XXXX, ktorý je súčasťou tohto rozsudku.

II. Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v 1., 2., 4., 5. a 7. rade v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.“

2. Súd prvej inštancie po vykonaní dôkazov ustálil skutkový stav takto:

„J. pozemok - novovytvorená parcela KN-C XXX/X o výmere XXX m², bola vytvorená geometrickým plánom č. XX/XXXX odčlenením z parcely KN-C XXX/X evidovanej na LV XXX k. ú. J. Q. vo vlastníctve žalovanej v 1. rade.

Žalovaná v 1. rade je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX pre k.ú. J. Q., parcely parciel KN C XXX/X orná pôda o výmere XXX mX (ktorá susedí s parcelou dcéry žalobkyne XXX/X) a to v podieloch X/X a X/X, čiže v súčte podielov je de facto výlučnou vlastníčkou uvedenej nehnuteľnosti. Žalovaná spoluvlastnícky podiel k uvedeným nehnuteľnostiam vo výške 1/4 získala v dedičskom konaní po svojom nebohom otcovi L. Z. a spoluvlastnícky podiel vo výške 3/4 získala na základe darovacej zmluvy od svojej matky I. Z. (ktorá je zároveň sestrou žalobkyne) a od svojej sestry C. E..

Výlučnou vlastníčkou parcely KN-C č. XXX/X, orná pôda o výmere XXX mX zapísanej na LV č. XXXX pre k.ú. J. Q., susediacou s parcelou KN-C XXX/X, je dcéra žalobkyne E. H., ktorá uvedenú nehnuteľnosť, spolu s parcelou KN-C XXX o výmere XXX mX a rodinným domom súp. č. XXX postavenom na parcele KN-C XXX s príslušenstvom nadobudla od žalobkyne, svojej matky - D. F., rod. R. a od svojich tiet E. J., rod. R., I. Z., rod. R. (matka žalovanej v 1. rade), Q. P., rod. R. a uja O. O. R. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 6.6.2008, registrovanej na Z. úrade, katastrálnom odbore pod č. V XXX/XX (č.l. 6 - 8). Predávajúci nadobudli spoluvlastnícke podiely k uvedeným nehnuteľnostiam v dedičskom konaní po ich nebohej mame I. R., rod. J. na základe osvedčenia o dedičstve sp. zn. XD/XXX/XXXX, C. XXX/XX zo dňa XX.X.XXXX.

Z obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2C/99/2013 vyplýva, že matka žalobkyne a žalovaných v 2. - 7. rade a stará matka žalovanej v 1. rade I. R., rod. J. nadobudla výlučné vlastníctvo k pozemkom KN-C č. XXX a XXX/X na základe osvedčenia o vydržaní spísaného do notárskej zápisnice u D. C. R. pod sp. zn. N XXX/XX, NZ XXX/XX zo dňa XX.XX.XXXX (čl. 162- 163 pripojeného spisu 2C/99/2013) v ktorom vyhlásila, že parcely KN-C XXX a XXX/X nerušene a dobromyseľne užíva od roku XXXX, ktoré nadobudla neformálnou kúpnu zmluvou od pôvodných vlastníkov. H. KN-C XXX/ X podľa GO plánu č. XXXXXXXX-XX/XX zo dňa XX.X.XXXX, vyhotoveného O. P., úradne overeného dňa 2.6.1997 pod č. XXX/XX (čl. 164 - 165 pripojeného spisu 2C/99/2013) bola okrem iného vytvorená z mpč. parciel XXXX - diel XX, mpč. XXXX/X diel X a mpč. XXXX/X diel X. Polovičný podiel k rodinnému domu súp. číslo XXX stará matka strán nadobudla v dedičskom konaní po svojom nebohom manželovi O. R., zomr. XX.XX.XXXX. Druhú polovicu uvedeného rodinného domu dedili po O. R. jeho deti, t.j. vyššie uvedená matka žalobkyne, ale aj matka žalovanej ich tety a ujovia, každý rovnakým dielom.

Rodičia žalobkyne a žalovaných v 2. - 7. rade (starí rodičia žalovanej v 1. rade) kúpnu zmluvou zo dňa XX.X.XXXX, evidovanou pod číslom RI XXX/XX (č.l. 92 - 94 pripojeného spisu sp. zn. 2C/99/2013) kúpili od I. P., rod. T. a S. U. parcelu zakreslenú v geometrickom pláne č. XXX-XXXX-XX zo dňa XX.XX.XXXX ako parcelu XXXX/X o výmere XXX m², ktorá pozostávala z dielu „f“ vytvorenej z parcely mpč. XXXX o výmere XXX mX a z dielu „g“ vytvorenej z parcely mpč. XXXX/X o výmere XXX m². Následne darovacou zmluvou zo dňa X.XX.XXXX registrovanou pod č. RI XXX/XX (č.l. XXX -148 pripojeného spisu sp. zn. 2C/99/2013) darovali nadobudnutú parcelu XXXX/X svojej dcére I. Z. a jej manželovi L. Z. (žalovanej v 5. rade a jej manželovi - rodičom žalovanej v 1. rade). Podľa vyjadrenia Okresného úradu J. Q., katastrálneho odboru zo dňa 16.4.2014 (čl. 88 pripojeného spisu 2C/99/2013) parcela P. bola vytvorená geometrickým plánom XXX-XXXX-XX a zodpovedá parcelám mpč. XXXX/X a časti mpč. XXXX podľa kúpnej zmluvy RI XXX/XX.

Z obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5C/86/2006, predovšetkým zo záverov znaleckých posudkov vypracovaných v predmetnom konaní, ktoré sa vzťahujú aj na sporný pozemok, konkrétne z listín na čl. 87-89 spisu sp. zn. 5C/86/2006 - znalecký posudok č. XX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX, ktorý vypracoval O. D. T. vyplýva, že geometrické a polohové určenie pozemkov v roku XXXX vychádzalo nielen zo zákresu vo vtedajšej mape evidencie nehnuteľností, ale aj z meračského náčrtu k predmetnému geometrickému plánu (XXX-XXXX-XX zo dňa XX.XX.XXXX). V roku XXXX zameranie nehnuteľnosti sa vykonalo geodetickou ortogonálnou metódou. Meračskú priamku predstavovala predĺžená línia stavby na parcele EN č. XXXX/X. Táto línia v súčasnom období sa nachádza na protiahlejšej strane cesty a na obrázku dole je v smere červenej línie. To znamená, že pozemok - parcela EN č. XXXX/X sa začínal vo vzdialenosti X,X m (modrá línia) a končil vo vzdialenosti XX,X m (zelená línia) od meračskej priamky (červená línia). Z priamo meranej miery vyplýva, že novovytvorený pozemok má mať dĺžku XX,X m. Táto miera korešponduje so zákresom vlastníckej hranice v geometrickom pláne. Pri následnej kancelárskej adjustácii (prekresľovaní) meračského náčrtu boli pri všetkých troch novovytvorených hraniciach parciel uvedené vzdialenosti od meračskej priamky, čiže od červenej línie, avšak vo forme ako klasickej omernej miery pozemku. To znamená, ako by parcela EN XXXX/X mala

mať dĺžku XX,X m, parcela EN XXXX/X mala mať dĺžku XX,X a parcela EN XXXX/X mala mať dĺžku XX,XX m . Týmto nie celkom korektným zapísaním mier do náčrtu o niekoľko rokov neskôr pri novom mapovaní a preberaní geometrického plánu vzniklo zdanie, že sú to dĺžky pozemkov a nie koncové vzdialenosti na meračskej priamke. Tento náčrt bol podkladom pre výpočet výmer pozemkov, keď došlo k určeniu plochy z priamo meraných mier. Pri jednej z mier - dĺžka pozemku nebola jeho skutočná dĺžka, ale konečné staničenie od meračskej priamky od červenej línie. Takýto neprecízny postup zhotoviteľa geometrického plánu vniesol chybu do evidencie pozemkového vlastníctva. Geometrické a polohové určenie pozemkov parcel EN č. XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X nebolo v súlade s vykazovanou plochou. Do tejto plochy bol započítaný aj priestor v dnešnej ceste - miestnej komunikácii, ktorý netvoril a netvorí parcely z GP č. XXX-XXX/XXX z roku XXXX. Priamym meraním v teréne (v roku 2008) znalec zistil, že reálna držba vymedzená oplotením je totožná so zákresom v geometrickom pláne z roku XXXX. To znamená, že je súlad medzi skutkovým stavom v teréne a predmetným geometrickým plánom. Poloha reálneho oplotenia je v zelenej línii vykreslenej na obrázku č. 4. Tieto skutočnosti potvrdil aj kontrolný znalecký posudok č. X/XXXX z X.X.XXXX, znalca O. I. Q., ktorý sa nachádza na čl. 173 až 181 pripojeného spisu sp. zn. 5C/86/2006.

Vo veci sp. zn. 2C/99/2013 súd ohliadkou na mieste samom, vykonanou dňa 29.5.2017 (č.l. 231 pripojeného spisu 2C/99/2013), zistil, že medzi novovytvorenou parcelou KN-C XXX/X a parcelou vo vlastníctve žalovanej KN-C XXX/X sa nachádza pletivový plot, potiahnutý schátralým rákosím s uzamknutou brámkou. Novovytvorená parcela KN-C XXX/X je v užívaní rodiny dcéry žalobkyne E. H. (v uvedenej veci tunajšieho súdu sp. zn. 2C/99/2013 - žalobkyne), nachádza sa na nej drobná stavba - búda, čerešňa, jablň, dcéra žalobkyne (v uvedenej veci tunajšieho súdu sp. zn. 2C/99/2013 - žalobkyňa) má tam posadené jahody, vysadené viničky. V rovnakej línii ako sa nachádza plot medzi spornou parcelou KN- C XXX/X a parcelou z ktorej bola odčlenená KN-C XXX/X sa nachádza aj plot medzi susedmi strán sporu (R. a I.).“

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle ustanovení § 137 písm. c/ CSP, článku 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, článku 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa § 132 ods. 1, § 134 ods. 1, § 130 ods. 1, § 868, § 872 ods. 6 a § 460 Občianskeho zákonníka.

4. Dospel k záveru, že v danej veci je naliehavý právny záujem pre to, aby bol zosúladený stav užívaci so stavom právnym a rozhodnutím o určení, že vec patrí do dedičstva sa odstráni stav právnej neistoty žalobkyne.

5. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že pri vyhotovovaní geometrického plánu, ktorým bola vytvorená parcela KN-C XXX/X. došlo k chybe, v dôsledku čoho bola nesprávne určená severozápadná hranica určovaných pozemkov a pôvodné parcely, z ktorých táto parcela vznikla, teda parcela č. XXXX/X mala väčšiu výmeru ako bolo uvedené v kúpnej zmluve, teda nie XXXmX, ale XXXmX. Z uvedeného je zrejmé, že parcela KN-C XXX/X nebola predmetom prevodu darovacej zmluvy zo dňa 06.10.1971 medzi O. R. a I. R. a žalovanou v 5. rade a jej manželom, nakoľko parcela KN-C XXX/X mala zodpovedať parcelám mpč. XXXX/X a časti mpč. XXXX podľa kúpnej zmluvy z RI XXX/XX. Z uvedeného vyplýva, že novovytvorená parcela KN-C XXX/X zostala vo vlastníctve osôb, ktorí ju vlastnili v roku XXXX, teda vo vlastníctve vlastníkov parcel mpč. XXXX, XXXX/X a XXXX/X tak ako to vyplýva z geometrických plánov z pripojených spisov a táto sa nestala súčasťou parcely KN-C XXX/X, ktorá prešla následne do vlastníctva žalovanej v 1. rade. Zároveň z výsluchu svedkov bolo preukázané, že parcelu KN-C XXX/X užívali pôvodní vlastníci až do svojej smrti, teda nebohá I. R. a O. R., pričom títo nadobudli vlastnícke právo k tejto parceli užívanej od roku XXXX dňom 01.01.1961, kedy splnili všetky predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním. Po ich smrti k uvedenej parcele neprebehlo dedičské konanie, a preto predmetná nehnuteľnosť patrí do dedičstva po O. R. a I. R..

6. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle zásady úspechu, keď priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v 1., 2., 4., 5. a 7. rade v rozsahu 100% s poukazom na skutočnosť, že títo žalovaní nesúhlasili s podanou žalobou a u nich nie sú splnené dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo podané odvolanie zo strany žalovaného v 7. rade, ktorý namietol, že už po smrti jeho otca v roku 1997 sa nepreukázalo to, že existuje parcela s č. XXX/X a táto

predsa nemohla byť poňatá do dedičského konania. Túto parcelu vypracoval až geodet v roku 2013, a to z parcely vlastnícky patriacej žalovanej v 1. rade. Predmetnú parcelu nadobudla darovacou zmluvou od jeho rodičov jeho sestra I. Z., ktorá ju dobromyseľne užívala a následne aj jej deti. Vzniesol námietku premlčania a poukázal na skutočnosť, že aj parcela XXX/X a XXX bola nadobudnutá osvedčením a sestra parcelu užíva viac ako 30 rokov. Poukázal na to, že v roku 2008 riešil dedičské konanie a aj predaj nehnuteľnosti k parcele č. XXX/X a XXX, ktorý kúpila E. H.. Pri kúpe bolo jasne uvedené čo a za koľko sa kupuje a s touto zmluvou súhlasili všetci dedičia. Poukázal na to, že je už viac ako 15 rokov od smrti I. R., pričom v dedičskom konaní po nej tieto skutočnosti namietané neboli.

8. V podanom odvolaní proti rozsudku žalovaná v 1. rade poukázala na spôsob nadobudnutia pozemku XXX/X a XXX/X ako aj na chronológiu dedičských konaní a následných prevodov nehnuteľností medzi dedičmi, pričom poukázala aj na neúspech E. H. v konaní vedenom pod sp.zn. 2C 99/2013. Uviedla, že nezhody nastali v roku 2013, kedy si chcela postaviť plot na hranici jej pozemku, parcelným číslom XXX/X s pozemkom XXX/X, pričom oplotenie mohla dokončiť až po skončení sporu, kedy bola zamietnutá žaloba E. H.. Uviedla, že parcela č. XXX/X neexistovala v čase smrti I. R. v roku XXXX, a preto nemohla byť predmetom dedičského konania.

9. Žalovaná v 5. rade v podanom odvolaní uviedla, že sa nestotožňuje s rozhodnutím Okresného súdu, nakoľko spornú parcelu nadobudla spoločne s nebohým manželom v roku XXXX od svojich rodičov a dobromyseľne a nerušene ju užívala, najprv spoločne s manželom a následne s žalovanou v 1. rade, jej dcérou, a to od roku 2009. Poukázala na skutočnosť, že vedľajšie parcely KN-C XXX a XXX/X nadobudla jej matka na základe osvedčenia o vydržaní vlastníckeho práva v roku XXXX, teda rok po smrti otca, pričom sa jedná o vedľajšie parcely bez vzťahu k jej parcele. Matka si neuplatňovala žiadne nároky na jej parcelu. Poukázala na skutočnosť, že v obdobnom spore susedov boli vykonané znalecké posudky znalcov, ktorých závery si súd osvojil, no samotní znalci konštatovali, že pochybenie v katastri je už premlčané. Z uvedeného dôvodu vzniesla námietku premlčania. Poukázala na výpoveď O. R. - žalovaného v 7. rade, ktorý vysvetlil situáciu nadobúdania vlastníckeho práva, ako aj stavu hraníc medzi jednotlivými parcelami. Z toho je zrejmé, že sporná parcela KN-C XXX/X odčlenená z parcely KN-C XXX/X je parcelou, ktorú nadobudla ona v dobrej viere pred skoro 50-timi rokmi a pričom jej rodičia ani súrodenci si na túto nerobili nárok, a preto ani novovytvorená parcela KN-C XXX/X nemôže patriť do dedičstva. Poukázala na to, že žalobkyňa nepredložila dôkazy o tom, že by rodičia nadobudli či užívali spornú parcelu hlavne s poukazom na skutočnosť, že vedľajšie parcely nadobudli až v roku 1997, a to osvedčením v čase, keď ona bola vlastníčkou predmetnej parcely už viac ako XX rokov. Poukázala na to, že predmetnú parcelu nadobudla v dobrej viere a následne ju previedla na žalovanú v 1. rade, pričom súd neodôvodnil to, prečo by parcela KN-C XXX/X mala patriť do dedičstva po jej rodičoch. Z týchto dôvodov žiadala žalobu zamietnuť.

10. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali odvolanie tiež žalovaní v 2. a 4. rade, ktorí zhodne uviedli, že dedičské konanie po I. R. prebehlo v roku 2005 za prítomnosti ich matky E. J., pričom v roku 1970 ich starí rodičia darovali časť pozemku I. Z., na ktorom si táto s manželom postavila rodinný dom a ohľadom tohto pozemku nebol žiadny spor. V roku XXXX bola parcela KN-C XXX a XXX/X predaná E. H., kde dedičia súhlasili s predajom toho, čo zdedili po svojej mamke či babke I. R.. Pôvodnú parcelu, z ktorej vznikla parcela, ktorá je predmetom sporu užívala I. Z. na základe daru od svojich rodičov. Z týchto dôvodov nesúhlasili s rozsudkom.

11. Žalobkyňa k podaným odvolaniam žalovaných uviedla, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za zákonný a správny, pričom súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že právny predchodcovia strán sporu nadobudli vlastnícke právo k predmetu sporu najneskôr k 01.01.1961. Sporná nehnuteľnosť nebola predmetom prevodu na základe darovacej zmluvy z roku 1971 právnym predchodcom žalovanej v 1. rade, pričom tomuto svedčia aj závery predošlých súdnych konaní, a to rozhodnutia sp.zn. 2C 99/2013 body 67 až 76 a rozhodnutie sp.zn. 5C 86/2006. Poukázala na to, že predmetom sporu je určenie, že vec patrí do dedičstva, teda parcela XXX/X. Táto nebola predmetom darovacej zmluvy z 06.10.1971, nakoľko parcela KN-C XXX/X bola vytvorená geometrickým plánom a má zodpovedať parcelám mpč. XXXX/X a časti mpč. XXXX podľa kúpnej zmluvy z roku XXXX. K námietke premlčania uviedla, že vlastnícke právo sa nepremičuje a skutočnosť, že žalovaná v 5. rade nadobudla predmetnú nehnuteľnosť dobromyseľne pred 50-timi rokmi, nie je pravdivé a s týmto sa súd vypořádaval v bodoch odôvodnenia 39 až 44. Z týchto dôvodov žiadala napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať žalobkyňi nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v 1., 2., 4., 5. a 7. rade v rozsahu 100%.

12. K uvedenému žalovaná v 1. rade uviedla, že trvá na podanom odvolaní a stanovisko žalobkyne nemá oporu v zistenom skutkovom stave a len neprimerane predlžuje súdny spor.

13. Ostatné vyjadrenia sporových strán v odvolacom konaní neboli predložené.

14. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke, najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

15. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

16. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

17. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP) .

18. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je konzistentné a jednoznačnými argumentmi podporil záver, ku ktorému dospel, pričom k celkovej presvedčivosti rozhodnutia súdu prvej inštancie možno uviesť, že premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, na základe ktorých k týmto dospel, sú pre nielen právnickú, ale aj laickú verejnosť prijateľné a racionálne; zároveň aj spravodlivé a presvedčivé. Právne závery sú v súlade s vykonanými skutkovými zisteniami a celkovo možno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie, pokiaľ sa týka rozsahu jeho odôvodnenia je v súlade s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ale aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

19. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie, pričom sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a v súvislosti s odvolacími námietkami odvolací súd uvádza, že k jednotlivým odvolacím námietkam, ktoré boli vznesené zo strany žalovaných v 1., 2., 4., 5. a 7. rade nebola dôvodná odvolacia námietka, že parcela XXX/X neexistovala v čase dedičského konania. Túto skutočnosť správne vysvetlil súd prvej inštancie v bode 37 až 40 svojho odôvodnenia, z ktorého nepochybne vyplýva záver, že parcela mpč. XXXX/X darovaná žalovanej v 5. rade mala väčšiu výmeru ako bolo uvedené v kúpnej zmluve, a preto žalovaná v 5. rade s manželom nenadobudli celú parcelu pôvodne vedenú pod mpč. XXXX/X, ale len časť, ktorá bola zapísaná ako parcela KN-C XXX/X, ktorá zodpovedá pôvodnej mpč. XXXX/X a časti mpč. XXXX. Zvyšok pôvodnej parcely XXXX teda zostal naďalej vo vlastníctve O. R. a I. R., pričom tomuto záveru svedčí aj to, že podľa výpovede svedkov v tomto konaní ako aj v predošlých konaniach vyplynulo, že títo do svojej smrti aj užívali predmetnú parcelu, teda parcelu XXX/X. I. R. zomrela XX.XX.XXXX. K tomuto záveru dospel aj Okresný súd v J. Q. v spore vedenom pod sp.zn. 2C 99/2013, pričom toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 02.06.2018. V tomto konaní súd meritórne posudzoval otázku nadobudnutia spornej nehnuteľnosti v zmysle ustanovenia § 193 CSP. Konajúci súd nebol viazaný takýmto rozhodnutím, no určite je v záujme dosiahnutia zásady právnej istoty správne, ak súd prvej inštancie vychádzal z predmetných rozhodnutí, ktoré nadobudli právoplatnosť a ktoré riešili rovnakú otázku, ktorá je meritórnou v tomto konaní.

20. Rovnako odvolací súd nepovažoval za relevantnú námietku odvolateľov spočívajúcu v tom, že predmetná nehnuteľnosť nebola zapísaná na liste vlastníctva v čase smrti jej pôvodných vlastníkov. K uvedenému možno dodať, že zápis v katastri nehnuteľnosti je záväzný, pokiaľ sa nepreukáže opak tak, ako to bolo v prejednávanej veci.

21. Pokiaľ sa týka odvolacej námietky premlčania, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že vlastnícke právo je nepremlčateľné (§100 ods. 2 Občianskeho zákonníka). K nadobudnutiu vlastníckeho práva môže dôjsť aj originálnym spôsobom, teda vydržaním, kedy sa vlastníkom stáva oprávnený držiteľ, ktorý splní zákonné podmienky vydržania, pričom základnou podmienkou je nerušené a pokojné užívanie nehnuteľnosti po dobu minimálne 10-tich rokov. Z vykonaného dokazovania nevyplýva záver, že podmienku nerušenej držby nehnuteľnosti splnila žalovaná či jej právny predchodcovia, nakoľko dokazovaním bolo preukázané, že v skutočnosti predmetnú nehnuteľnosť užívala nebohá I. R. do svojej smrti, teda do XX.XX.XXXX, pričom žaloba o určenie vlastníckeho práva zo strany E. H. proti žalovanej bola podaná 06.11.2013, teda pred uplynutím 10-tich rokov po smrti osoby, ktorá ako vyplýva z dokazovania, túto nehnuteľnosť užívala a ktorá bola jej vlastníkom ako to konštatovali konajúce súdy. Z uvedeného je zrejmé, že u žalovanej nebola splnená podmienka 10-ročnej vydržacej doby. Preto nepripadá do úvahy skutočnosť nadobudnutia jej vlastníckeho práva originálnym spôsobom, a to vydržaním.

22. Z týchto dôvodov sú správne závery súdu prvej inštancie o tom, že nebohá I. a O. R. boli v čase svojej smrti vlastníkami predmetnej nehnuteľnosti a táto nehnuteľnosť nebola predmetom dedičského konania, preto patrí do dedičstva po týchto osobách. Odvolací súd poukazuje na presvedčivé odôvodnenie súdu prvej inštancie, ktorá sa týka histórie vzniku nezrovnalostí, ktoré viedli k vypracovaniu nesprávnych geometrických plánov a tieto boli potom podkladom pre nesprávny zápis do mapového operátu tak ako to správne odôvodnil súd prvej inštancie v bode 40 svojho odôvodnenia.

23. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Zodpovedané majú byť len tie otázky, ktoré majú pre vec zásadný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998. Ústavný súd SR vyslovil, že: "súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu". (porovnaj IV. ÚS 115/03). S poukazom na uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné sa vyjadrovať k ostatným dôvodom odvolania, nakoľko tieto sú pre rozhodnutie v merite veci bez významu.

24. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, keď odvolací súd priznal úspešnej žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešným žalovaným, ktorí podali odvolanie a ktorí boli neúspešní v odvolacom konaní.

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).